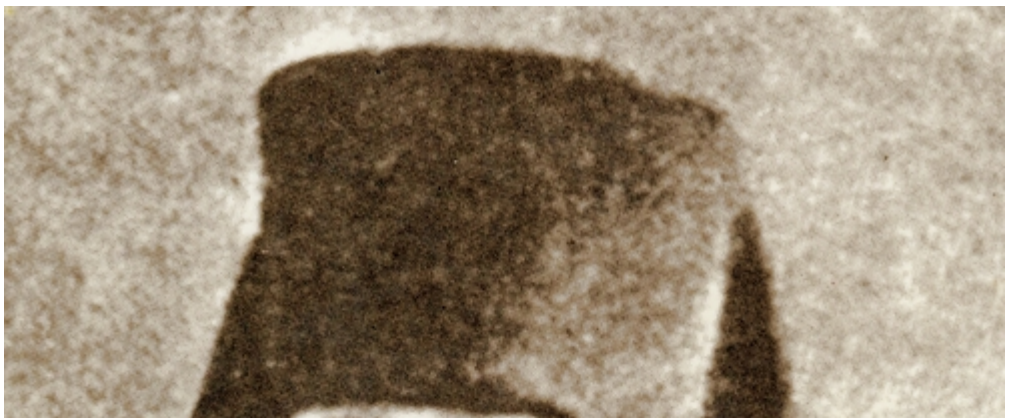
25 Οκτωβρίου 2026

Ο Γέροντας Ιωσήφ Βατοπαιδινός σχολιάζει το βίο και την προσωπικότητα της Γερόντισσας Ταϊσίας του Λεουσενἰ

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός / Συναξαριακές Μορφές

Δεν αμοιρεί η Εκκλησία μας με την πλούσια της πατερική παράδοση παραδειγμάτων και διηγήσεων πνευματικού περιεχομένου για τον καταρτισμό του λαού μας. Τόσον οι παλαιοί μας πατέρες, όσο και οι μάρτυρες, μας κατέλιπαν πλούτον άφθαστου μεγαλείου από τας θαυμαστάς των βιογραφίας και τα μυρίπνοά των αποφθέγματα και οι παραγγελίες των ολοκλήρωσαν την φωτεινήν πορείαν της σωτηρίας για όποιον βούλεται να βαδίση την στενήν και τεθλιμμένην οδόν της Βασιλείας του Θεού.Η προέκτασις όμως του Κυρίου μας Ιησού Χρίστου στην άπεραντοσύνην της θεοπρεπούς του μεγαλοσύνης, πού είναι και “χθες και σήμερον και στους αιώνας ο Αυτός”, συνεχίζει, όχι τω καιρώ έκείνω, αλλά και σήμερον και έως της συντέλειας να προβάλλη τα πνευματικά αναστήματα των ηρώων της πίστεως μας, πράγμα αισιόδοξον και παρήγορον για την δική μας γενεά. Για πείσμα του γαυριώντος ουμανισμού και της αρνήσεως των πάντων πού επιτηδεύει ο πολέμιος εχθρός, η ζώσα και καρποφορούσα μας Εκκλησία προβάλλει συνεχώς και σήμερον τα λαμπρά επιτηδεύματα των τέκνων της, όχι μόνον στην μικρή μας πατρίδα, αλλά και στην σύμπασαν Ορθοδοξίαν.Η παρούσα διήγησις είναι μια ζωντανή μαρτυρία της ορθοδόξου αδελφής ρωσικής εκκλησίας αγωνιζομένης τον καλόν αγώνα της πίστεως στην όρθή γραμμή της ιεράς μας παραδόσεως.
Η Γερόντισσα Ταϊσία με ζωντάνια και παλμό μας ενθαρρύνει με την αυτοβιογραφία της, πού ομολογώ ότι στους βουλομένους των ημερών μας ν΄ ακολουθήσουν την σταυροφόρον οδόν, φαίνεται ένα λαμπρόν κι αξιομίμητον παράδειγμα. Δεν αναφέρει φυσικά τίποτε το καινούριο, γιατί απλούστατα δεν υπάρχει καινούριο, αλλά επισφραγίζει με βεβαίαν διαπίστωσιν την ιερά μας παράδοση κι αξιολογεί την αξίαν αλλά και την προσφοράν των Ιερών μας Μονών, μέσα στην ροή της ιστορίας. Το ιδιάζον του χαρακτήρος της κι η εκ παιδός συμβαδίζουσα Θεία Χάρις ήσαν τα κύρια στοιχεία, πού απετέλεσαν την επιτυχή της έπίδοσιν στην πνευματική της ζωή, αλλά και η παρουσία πνευματικών Γερόντων στην σταδιοδρομία της, ήσαν ισχυρά όπλα και μέσα για την ολοκλήρωση του τόσο σπουδαίου έργου της.

Χαρακτήρας σταθερός και αποφασιστικός, αξιολόγησε εξ αρχής την δύναμη της πίστεως και της έγένοντο τα πάντα δυνατά και κατορθωτά, όταν ακόμα τα συμβαίνοντα, μας έπειθαν το αντίθετο ν. Εάν όντως “πάντα δυνατά τώ πιστεύοντι” δεν ήτο δυνατόν η μακαρία αυτή ψυχή, πού φόρεσε ως ένδυμα αυτήν την πίστη, ν΄ απογοητευτή. Πόσα όντως δύναται η πίστις και όταν μάλιστα ενωθή πρακτικά με την προσευχή! Πράγματι σαν “πτέρυγες περιστεράς περιηργυρωμέναι” αναβιβάζουν τον αγωνιζόμενον υπεράνω και των νόμων της φύσεως. Με την πραγματικήν αυταπάρνησιν παρέδωσεν η μακαρία αυτή αδελφή τον εαυτόν της στο πέλαγος της υποταγής και υπακοής και η επακολουθούσα νέκρωσις του παλαιού άνθρωπου, της χάρισαν την καρτερίαν και υπομονή στες συμβαίνουσες ακαταστασίες πού κατά τον Κύριόν μας “ανένδεκτον του μη ελθείν

τα σκάνδαλα”.

Η μακαρία νέκρωσις και καταστολή των παθών και ιδίως του τερατώδους εγωκεντρισμού, με την υπομονή στους ποικίλους πειρασμούς προκάλεσαν την είρήνην των λογισμών, γέννησαν την μακαρίαν ελπίδα και εντεύθεν η θεία αγάπη και μάλιστα της διπλής ενεργείας, της προς τον Θεόν και τον πλησίον, χαρίτωσαν την μακαριωτάτην αυτήν Γερόντισσα να αυτοθυσιάζεται συνεχώς για τον καταρτισμόν και του πλησίον.

Τα λαμπρά επιτεύγματα του βίου της μακάριας αυτής ψυχής είναι τόσον επίκαιρα και εποικοδομητικά πού πιστεύω ότι και με τάς ευχάς της θα παρήγορη και στο μέλλον τας ευσεβείς ψυχάς και ιδίως τάς ευλαβεστέρας, όσαι την ματαιότητα του δυστήνου τούτου βίου επεσήμαναν.

Γέρων Ιωσήφ μ.
Εν τη Ιερά Μονή του Βατοπαιδίου

11 Οκτωβρίου 1991

Πηγή: *Πρόλογος στην ελληνική έκδοση, Ηγουμένη Ταϊσία του Λεουσενί – Μια πνευματική θυγατέρα του Αγίου Ιωάννου της Κροστάνδης, Μετάφραση-Επιμέλεια: Λ.Τ., Έκδοση Ιεράς Μονής Ξενοφώντος, 630 87 Δάφνη, Άγιον Όρος.*